

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 253/2019
16.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА, улица ..., ..., кога заступа пуномоћник Дејан Дамјановић, адвоката из ..., улица ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 11 У 2156/17 од 06.06.2019. године, уз учешће Министарства привреде Републике Србије, као противне странке, у предмету регистрације измене података о заложном праву, у нејавној седници већа одржаној дана 16.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства привреде Републике Србије број ../2017-.. од 24.01.2017. године, којим је, ставом првим диспозитива, одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против закључка регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар заложног права на покретним стварима и правима Зл. бр. ../.. од 20.12.2016. године, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ожалбеним закључком регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар заложног права на покретним стварима и правима Зл. бр. ../.. од 20.12.2016. године, одбачена је регистрациона пријава за измену или допуну података о заложном праву уписаном у Регистар залогe под Зл. бр. ../.., коју је, дана 16.12.2016. године, поднео тужилац. Ставом другим диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка подносилац захтева указује да су Управни суд у побијаној пресуди као и органи управе у оспореном решењу и ожалбеном закључку погрешно применили одредбе Закона о заложном праву на покретним стварима и правима уписаним у регистар и Закона о општем управном поступку. Истиче да престанком залогодавца није престало заложно право подносиоца захтева као заложног повериоца. Како је заложно право на предметној покретној ствари, возилу "...", стечено и уписано

у Регистар заложног права решењем АПР од 30.01.2009. године сматра да је првостепени орган АПР требало да одлучи о његовом захтеву за регистравање измене података о предмету залогe, јер престанак постојања залогодавца и промена власника на предмету залогe не утичу на заложно право. Наводи да чак и да постоји залогодавац, он у конкретној управној ствари не би имао статус странке и да управни поступак покренут захтевом заложног повериоца за регистрацију измене података о предмету заложног права представља управну ствар у којој осим органа управе учествује само једна странка – заложни поверилац. Предложе да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду и да обавезе туженог да му накнади трошкове поступка.

Противна странка Министарство привреде Републике Србије, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца јер је тужени орган правилно одбио жалбу тужиоца дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге које у свему као правилне прихвата и суд. Ово стога што је у проведеном поступку утврђено да је тужилац првостепеном органу Агенцији за привредне регистре дана 16.12.2016. године поднео захтев за регистрацију измене података о предмету заложног права, и то возилу "... старих регистарских ознака ... (нове регистарске ознаке ...) а да је залогодавац ББ пре подношења захтева тужиоца, дана 20.09.2010. године, брисан из регистра привредних субјеката на основу правноснажног решења Привредног суда у Ваљеву од 28.06.2010. године, којим је отворен стечајни поступак над овим стечајним дужником, који је закључен, а по правноснажности овог решења имовина стечајног дужника прешла у својину Републике Србије, с тим да Република Србија не одговара за обавезе стечајног дужника. Имајући у виду изнето, чињеницу да је залогодавац брисан из Регистра привредних субјеката и да је имовина залогодавца прешла у својину Републике Србије која не одговара за обавезе стечајног дужника, по налажењу Управног суда, правилна је оцена туженог органа да је првостепени орган ожалбеним закључком правилно одбацио регистрациону пријаву тужиоца поднету 16.12.2016. године на основу одредбе члана 115. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да ће орган, ако поводом стављеног захтева странке нађе да нема услова за покретање поступка, донети закључак о одбацивању захтева странке.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права. За своју одлуку Управни суд је дао довољне и јасне разлоге, које, као на закону засноване прихвата и овај суд.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о заложном праву на покретним стварима и правима уписаним у регистар ("Службени гласник РС" бр. 57/2003... 99/2011) прописано је да регистар залогe садржи: 1) податке о залогодавцу и дужнику, када то нису иста лица, као и податке о заложном повериоцу или овлашћеном лицу из члана 16. став 1. овог закона; 2) податке којима се ближе одређује покретна ствар или право које је предмет заложног права; 3) податке о основном и максималном износу обезбеђеног потраживања, а за будуће или условно потраживање, податак о износу из члана 7. став 4. овог закона; 4) податке о постојању спора о заложном праву или у вези

са предметом залогe; 5) податке да је започет поступак намирења реализацијом заложног права. Ставом 4. истог члана прописано је да се у Регистар залогe уписују и све промене података из става 1. овог члана. Одредбом члана 63. став 1. истог закона прописано је да измене и допуне које се односе на битне елементе уписаног заложног права имају карактер новог уписа, а према ставу 2. истог члана на изводима из Регистра залогe, уписане измене и допуне биће означене као посебни упис.

Одредбом члана 115. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" број 30/10) прописано је да ако орган поводом стављеног захтева странке нађе да нема услова за покретање поступка, донеће закључак о одбацивању захтева странке.

Полазећи од цитираних прописа, по оцени Врховног касационог суда, без утицаја су на другачију оцену законитости побијане пресуде наводи захтева којима се указује да престанком залогодавца заложно право није престало већ да и даље постоји. Ово стога што је у смислу чл. 62. и 63. Закона о заложном праву на покретним стварима и правима уписаним у регистар, податак о залогодавцу битан елемент уписаног заложног права, па се, у ситуацији када је залогодавац престао да постоји брисањем из Регистра привредних субјеката не може тражити само измена податка о предмету заложног права.

Имајући у виду изложено, налазећи да су остали наводи захтева неосновани и да не могу да доведу до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18), одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 16.09.2019. године, Узп 253/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић